

PASARÉTI PRÉDIKÁCIÓK

Pasarét, 2011. július 7.
(csütörtök)

Földvári Tibor

ASSZONYOK SZOLGÁLATA

Alapige: Mk 15,40-16,8, Lk 8,1-3

Voltak pedig asszonyok is, akik távolról nézték vala, akik között volt Mária Magdaléna, és Mária, a kis Jakabnak és Józsnak anyja, és Salomé, akik, mikor Galileában volt, akkor is követték őt, és szolgáltak néki; és sok más asszony, akik vele mentek fel Jeruzsálembe. És mikor immár este lett, mivelhogy péntek volt, azaz szombat előtt való nap, eljött az arimathiai József, egy tisztességes tanácsbeli, aki maga is várta az Isten országát; bement bátran Pilátushoz, és elkérte Jézus testét. Pilátus pedig csodálkozott, hogy immár meghalt volna; és magához hivatva a századost, megkérdezte tőle, ha régen halt-e meg? És megtudva a századostól, odaajándékozta a testet Józsefnek. Ő pedig gyorsan vásárolt, és levette őt, begöngyölte a gyolcsba, és elhelyezte egy sírboltba, amely kősziklából volt kivágva; és követ hengerített a sírbolt szájára. Mária Magdaléna pedig és Mária, a Józse anyja, nézték, hová helyezik. Mikor pedig elmúlt a szombat, Mária Magdaléna, és Mária a Jakab anyja, és Salomé, drága keneteket vásároltak, hogy elmenvén, megkenjék őt. És korán reggel, a hétnek első napján a sírbolthoz mentek napfelkeltekor. És mondták maguk között: Kicsoda hengeríti el nekünk a követ a sírbolt szájáról? És odatekintvén, látták, hogy a kő el van hengerítve; mert felette nagy volt. És bemenvén a sírboltba, láttak egy ifjút ülni jobb felől, fehér ruhába öltözve; és megfélemlének. Az pedig mondta nekik: Ne féljete. A Názáreti Jézust keresitek, aki megfeszítettet; föltámadt, nincs itt; ímé a hely, ahová őt helyezték. De menjete el, mondjátok meg az ő tanítványainak és Péternek, hogy elöttetek megy Galileába; ott meglátjátok őt, ahogy megmondotta nektek. És nagy hamar kijövén, elfutottak a sírbolttól, mert félelem és álmélkodás fogta el őket; és senkinek semmit sem szóltak, mert féltek.

És lón ezután, hogy ő járt városokként és falunként, prédikált és hirdette az Isten országát, és vele a tizenkettő, és némely asszonyok, akiket tisztátalan lelkektől és betegségekből gyógyított meg, Mária, aki Magdalénának neveztetik, akiből hét ördög ment ki, és Johanna, Khúzának, a Heródes gondviselőjének felesége, és Zsuzsanna, és sok más asszony, akik az ő vagyonukból szolgáltak néki.

Imádkozzunk!

Magasztalunk téged mennyei Atyánk, hogy amikor az Úr Jézust elküldted, őt is mindennel elláttad Lelked által ahhoz, hogy tökéletesen engedelmesen szolgáljon neked. Köszönjük, hogy mindent elvégzett az Úr. Áldunk, hogy nekünk is megadod azt a nagy kiváltságot, nemcsak gyermekeid lehetünk, hanem követőid és szol-

gálhatunk neked. Köszönjük, hogy Jézus szolgálói lehetünk, nem kell már a bűn rab-szolgáinak lennünk. Ugyanakkor megvalljuk Urunk, hogy ma is volt miért odamenni hozzád, bocsánatért, szabadításodért. Bocsásd meg Urunk, hogy nem tudunk olyan napot eltölteni, hogy ne bántanánk meg téged is és egymást, de köszönjük, hogy a bűn már nem uralkodhat rajtunk. Arra kérünk, hadd lehessünk egyre engedelmesebbek neked. Kérünk, áldd meg a te igédet közöttünk és lehessen a te személyes üzeneteddé, hadd növekedjünk a te megismerésedben Atyánk, hadd lehessen az életünk, szolgálatunk még odaszántabb neked. Az Úr Jézusért kérjük ezeket tőled.
Ámen.

Igehirdetés

Tavaly lelkipásztor választásra készültünk a gyülekezettel, most pedig presbiterválasztás előtt állunk. Gyülekezeti tagokként fel kell ismerni, kik azok a férfiak, akiket az Úrtól kapunk ajándékba, akik lelki vezetői lesznek majd a gyülekezetnek egy újabb ciklusra. Illetve, meg kell tudnunk, mik azok a bibliai szempontok, amelyek alapján a presbitereinket választanunk kell. Amikor a gyülekezet missziós munkásai Neszmélyen voltak hét végén pár hete, ott is erről beszélgettünk. Az egyik igei alkalmat, a vasárnapit, nekem kellett megtartani, és akkor döbbsentem rá – akkoriban Márk evangéliumát olvastuk –, hogy az asszonyok szolgálatán keresztül milyen bátorító üzenete van az Úrnak ebben a fontos kérdésben is. Mire tanít az asszonyok Jézussal léte, Jézusnak való szolgálata? Mire tanít minden hívő embert természetesen? Ez fontos a presbiterválasztás miatt is. Mit jelentett nekik Jézussal lenni, neki szolgálni és eközben hogyan tettek Jézusról bizonyosságot szolgálatukkal is? Az igében erre a három kérdésre keressük a választ.

Márk evangéliumát olvasva nagyon megdöbbsentett, hogy ő az evangélium végén, tehát Jézus élete végén jegyezte le, hogy Jézussal voltak asszonyok is, akik szolgáltak neki. Ahogy hallottuk, Lukács az Úr Jézus szolgálata kezdetéről, Jézus élete elejéről írva jegyezte le ugyanezeket. Valamiért Márknak fontos volt tehát megjegyezni a legfontosabb üzenet leírásakor, hiszen a 15. részben Jézus kereszthaláláról olvasunk, éppen meghalt a Messiás, a római százados kimondta, hogy ő valóban Isten Fia volt és utána jegyezte le Márk, hogy ott asszonyok is voltak vele.

Márk evangéliuma elején tudjuk meg, hogy az Úr Jézussal való lét volt az Úr Jézus elhívásának az elsődleges célja. Amikor a 12 tanítványt magához szólította, vagyis kiválasztotta őket apostoloknak, azért, hogy vele legyenek – így fogalmazza a 3. részben. Ebből az igéből megtudható, hogy nemcsak a tanítványok követték az Úr Jézust minden nap, hanem ugyanúgy az igében megnevezett asszonyok is vele voltak, csak ők nem voltak annyira híresek a bibliai történetekre nézve, de végig ott voltak az asszonyok is vele. Vannak, akiknek a neveit is ismerjük, de nagyon sokan voltak a névtelenek is, viszont, ők is Jézussal voltak.

Ez azért fontos önmagában, mert abban az időben lebecsülték az asszonyokat. A görög írók közül is nagyon sokan ugyanazt fogalmazták meg, amit Izrael lelki vezetői, nagy tanítói az ószövetség szellemétől teljesen idegen módon, lenézően írtak, szóltak az asszonyokról. Az egyik legszomorúbb ilyen történet számomra, amikor Jézus a samáriai asszonnyal beszélget, és a tanítványok azon csodálkoznak, hogy a mesterük, az Úr, asszonnyal beszélget, aki melleleg samáriai. Tehát a tanítványok sem gondolkodtak igeszerűen erről a kérdéstről, ők is lenézők voltak. Mindezekkel szemben az Úr Jézus szeretete éppen abban látszik, hogy ő ugyanúgy közösséget vállalt velük is.

Márk evangéliuma leírása és annak helye is, ahová Isten Lelke leíratta ezeket a sorokat, érzékelteti, hogy Jézus életében milyen fontos szerepe volt, halálában és feltámadásában is, az asszonyoknak. A Jézussal való lét elsődleges volta még a kereszthalálnál is megmutatkozik. Tulajdonképpen Jézus számára sem a küldetés volt a legfőbb, hanem az, hogy az Atyával való közössége töretlen legyen és a küldetését is ilyen szempontból végezze. Még a tanítványok kiválasztása előtt is egész éjjel az Atyával beszélgetett. A Gecsemáné kertben is az Atyával beszélte meg, amit meg kellett beszélnie a nagy harc közben, illetve előtt.

A Jézussal létele tehát megelőz mindent. Az Úrral való közösségből fakad a neki végzett szolgálat is és ezt Jézus is megélte.

Márk evangéliuma 15,4 tehát leírja, hogy Jézussal asszonyok is voltak, akik távolról nézték, akik között volt Mária Magdaléna és Mária, a kis Jakabnak és Józsnak anyja, és Salomé, akik Galileába is követték őt és szolgáltak nekik és sok más asszony, akik vele mentek fel Jeruzsálembe. A történetben az a szomorú, hogy nem azt olvashatjuk, hogy a keresztnél ott volt Jézussal a tizenkettő, és az asszonyok is. Lukács evangéliumában azt írja, hogy Jézust követték a tanítványai akkor, amikor hirdette az Isten országát és csodákat tett, a keresztnél azonban a tanítványok nem voltak ott. János evangéliumából derül ki, hogy ő, János ott volt, de csak ő. János kivételével az összes többi tanítvány elhagyta a Mestert.

Amikor mindenki elment a férfiak közül, kivéve egyet, Márk akkor írja le, hogy az asszonyok azonban ott vannak. Ők mindvégig hűséggel ott vannak az Úr mellett. Akkor vállalták a Jézussal való létele, amikor egyáltalán nem volt könnyű, sőt kifejezetten életveszélyes. Isten Lelke valamiért éppen ezt a mozzanatot akarta megragadni az asszonyok személye és szolgálata kapcsán. Az egyház történelemben nagyon sok olyan példa van, amikor nagy mélységbe került Isten népe, az újszövetségi egyház, nagyon kevés férfi volt a helyén, de mindig voltak olyanok, akik hűségesek maradtak az Úrhoz és kitartottak mellette és bizony az asszonyok voltak azok.

Ami a kereszthalálnál történt, az az egyház történelemben nagyon sokszor megtörtént. Arról van itt szó, hogy Jézusnak vége, a Jézus ügyének vége látszólag, mint ha elveszett lenne az Úr ügye, hiszen meghalt Jézus. El is temetik és ők nem várták a feltámadás csodáját, de akkor is ott vannak az Úrral. Ők nem hagyták el a Mestert. Péter meg is tagadta, Júdás pedig pénzért elárulta. Az asszonyok Jézussal létele a szentírási helyen önmagában hirdeti, hogy mi vajon csak akkor akarunk az Úr követői lenni, hűséggel neki szolgálni, mikor minden jól megy, vagy amikor nem is olyan egyszerű.

Miközben ezekkel az igei gondolatokkal foglalkoztam, akkor vettem észre, hogy az egyik Máriának a jellemzője így hangzik: a kis Jakabnak és Józsnak anyja, majd külön is megemlíti a temetésnél: Mária a Józse anyja, a feltámadás történeténél pedig: Mária a Jakab anyja. A kommentárírók is megjegyzik, hogy ez biztosan nem véletlen – egyáltalán a Szentírásban minden szónak helye van. Isten Lelke tehát jelezni akarta, hogy az a Mária is ott volt, aki a kis Jakabnak és Józsnak anyja. Érdekesség és beszédes a bibliai történetekben, hogy Márk evangélista tartotta fontosnak megjegyezni, hogy Cirénei Simon is kiknek volt az apja – Alexandernek és Rufusnak. Tehát, az Úr Jézus kereszthalála körüli eseményeket leírva megakarta jegyezni a gyermekek nevét is Márk, mert ezek a gyermekek ismertek voltak az újszövetségi egyházban, a gyülekezetben, őket jól ismerte mindenki.

Amikor az evangélium íródott – a Jézus születése utáni negyvenes évek – Pünkösd után, amikor már megtörtént a feltámadás, a mennybemenetel, eljött a Szentlé-

lek, Isten népe éli az életét, szolgál az Úrnak és valamiért Isten Lelke fontosnak tartotta megemlíteni ennek az édesanyának a két gyermekét. Ez önmagában azt hirdeti már a kifejezésekkel, hogy lehet, hogy Jézus temetésénél ott van ez a Mária, de amikor ezt a történetet olvassák, akkor már mindenki tudja, hogy nem a temetés a vég. A gyermekek említése is azt jelenti, hogy Jézus temetése is csak része a nagy történetnek, mert van folytatás.

Ennek az üzenete ott fontos, hogy valóban úgy tűnik, akár a mi időnkben is, hogy az Úr ügye nem úgy halad előre, ahogy, mintha kevesen lennének, de amikor Isten népe, még ha kevesen is vannak, de a helyén van, akkor van mindig folytatás. Ha csak egy valaki lenne a helyén Pasaréten is, a gyülekezetnek akkor is lenne jövője.

Otthoni gyülekezetemben volt egy nagymama, aki az unokáiért és a gyermekeiért imádkozott, hogy ismerjék meg Istent, és az unokák az ő halála után kezdtek el templomba járni. Az egyik unoka iskolaigazgató lett egy egyházi gimnáziumban, annak a gyermeke pedig most már a teológián tanul. Ő ezt nem élhette meg, ő volt egyedül, aki akkor a templomba járt a családból és ismerhette meg Isten szeretetét, de rajta keresztül Isten nagy áldást adott az egész családban. Ma is vannak olyanok, hogy kezdetben a gyermekeket a szüleikről ismerjük meg itt Pasaréten is, és ma a gyermekek vagy unokák nevét kell említeni, amikor az ő szüleikről, vagy nagyszüleikről van szó. A kis Jakab és József nevének az említése azt jelzi, hogy a temetésen is már hűséggel ott van Mária, ez az asszony, de ott lesz a feltámadásnál is – ahogyan az igében le van írva –, és ott vannak az egyházban is, mert Jézust követték hűséggel.

Ne felejtjük el, hogy csupán egy mozzanatban nem lehettek ott Jézussal, ez pedig az, amikor elhagyta őt az Isten. Az Úr Jézus megváltó művének a kiteljesítése a kereszten csúcsozott ki, ahol fizikailag ott voltak a közelében, de lelkileg Jézusnak teljesen egyedül kellett maradnia. Ezt leszámítva viszont az Úr Jézussal vannak végig, még a temetésén is. A jelenlétükkel jelezték szeretetüket a Mester iránt. Jézussal lenni tehát, mielőtt az a kérdés, hogy tudunk-e, vagy akarunk-e neki szolgálni. Jaj, ha valaki csak szolgálni akar az Úrnak, munkálkodni, de nem éli meg, hogy fontos az Úrral való közösség, sőt az a fontosabb.

A nevek említése után Márk megjegyzi, hogy szolgáltak neki. Ott voltak a közelében a kereszt tövében is és szolgáltak neki és sok más asszony, akik vele mentek Jeruzsálembe. Lukácstól pedig azt tudtuk meg, hogy a vagyonukkal, vagy a vagyonukból szolgáltak neki. Fontos az ősi kifejezésben, hogy nem a rabszolgaságra vonatkozó szerepel, hanem a diakóniai szolgálat kifejezése. Amit mi is, ma is úgy ismerünk, hogy az egyszerű háttér szolgálat, azok a fizikai dolgok, amelyek ahhoz keltenek, hogy az Úr ügye, az evangélium hirdetésének az ügye haladhasson előre.

Most, hogy a gyülekezetünkben lesz a gyerekek napközis hete, nemcsak az ige hirdetéséről lesz szó ott, hanem a gyerekeknek majd enniük is kell, valakinek felügyelni kell majd rájuk. Isten népe életében az ige hirdetés mellett sok háttér munkára is szükség van egy gyülekezet életében. Ez ugyanígy volt Jézus esetében is, neki is kellett valamit ennie, amikor csodákat tett az a kivétel volt. Az ő napjait is az jellemezte, hogy a tizenkettővel ott volt, tanította őket, ezt a tanítást természetesen hallhatták az asszonyok is. Emlékezhetünk arra, hogy Mária volt az, aki Jézus lábainál ült és az ő személye kapcsán hangsúlyozza Jézus, hogy van, amikor fontosabb a munkánál a vele létele, a rá figyelés.

A tanítványok mellett tehát az asszonyok is hallgathatták Jézust, de az ő feladatuk volt, hogyha kellett, akkor ételt készítsenek, ha vásárolni kellett valamit, akkor azt megtegyék, ha útravalót kellett készíteni, akkor azt végezték el. Tehát egy-

szerű fizikai feladatok végzése volt a munkájuk, szolgálatuk. Természetesen ez nem az a fajta feladat végzés volt, amit a tizenkettőnek kellett végezni Jézus mellett. Ne felejtjük el, hogy a tizenkettőnek ugyanakkor nem adatott meg az a kiváltság, hogy ők szolgálhatnak Jézusnak. A tizenkettő hallgatta Jézust, aztán ment és hirdette az ígét.

Az Úrnak való szolgálat magasztos kiváltsága ezeknek az asszonyoknak adatott meg egyedül Jézus földi életében. amikor eljön Pünkösöd, megalakul az egyház, akkor természetesen a Jézusnak való szolgálat is mindenki számára fontos lesz. De Jézus földi élete során csak az asszonyok szolgálhattak neki, az volt az ő feladatuk.

A diakóniai szolgálat nem látványos, de mégis fontos. Megdöbbsentem, amikor kiderült számomra, Márk evangélista jegyzi le az evangéliuma elején, hogy amikor még az asszonyok nem követhetik az Úr Jézust, mert még nem kezdte el a tanítványok elhívását, a nyilvános szolgálatát, amikor ott van a megkísértéskor, és éheznek, de kiállja a kísértést, az angyalok szolgálnak neki. Azután Isten már nem az angyalokat, hanem az asszonyokat küldte a Fiú mellé.

A Cselekedetek könyve 6. részéből tudjuk, hogy amikor diakónust kell választani, akik szervezik a háttérszolgálatokat, akkor férfiakat választottak, nem asszonyokat, mert ez egyfajta vezetői tisztség volt. A presbiter és a diakónus is az Úrtól kapott rendben a férfiaknak adott feladat volt, de természetesen az ő vezetésükkel ott voltak az asszonyok is szolgálni. A diakóniai szolgálat is, mint tisztség jelzi, hogy magasztos feladat, erre a szolgálatra is külön kellett hívó embereket választani Isten népe számára, amikor problémák adódtak a gyülekezeti háttérmunka végzésében.

Ha visszatérünk az Úr Jézus földi életére, akkor még egy fontos személyt említhetünk, aki szintén diakóniai szolgálatot végez, kiderül, hogy az Jézus maga. Jakab és János szeretnének nagyok lenni, amikor eljön az Úr Jézus dicsőségesen, királyként, akkor – az édesanyjukkal együtt azt kérik, hogy – hadd üljenek majd ott Jézus jobbán és balján. Szeretnének uralkodni, ha lehet, ők legyenek a legjobb helyeken. Ekkor mondja el Jézus a tanítványoknak azt tanítást, hogy aki nagy akar lenni, az legyen mindenkinek a diakónusa, legyen mindenkinek a szolgálója. Majd így folytatja: „Az Emberfia sem azért jött, hogy neki szolgáljanak, hanem hogy ő szolgáljon”. Jézus abban akar példa lenni és az ő egész küldetése abban realizálódott, hogy ő is diakóniai szolgálatot akar végezni. Ez az életébe került.

A háttérszolgálat a háborúban is nagyon fontos, volt amikor a háttérszolgálatot végző asszonyok is meghaltak, mert az ellenség őket is elpusztította. A háttérszolgálat lehet, hogy nem olyan látványos, mint akik elől vannak a frontharcban, de ugyanolyan fontos és Jézus is ilyennek mutatja be magát. Újra hadd hangsúlyozzam, a tanítványoknak Jézus élete során ez a kiváltság nem adatott meg. Lehet, hogy azért, mert ők inkább nagyok akartak lenni, még az utolsó vacsora alkalmával is – Lukács-tól tudjuk meg – azon gondolkodnak, hogy vajon ki a nagyobb közöttük. Az ilyen nagyra vágyó tanítványok nem lehetnek az Úr Jézus diakónusai. Jézus szolgálója az lehet, aki tud kicsi lenni, aki tud háttérben maradni hűséggel. Ezért fontos példa a presbiterválasztásra is és minden szolgálatra vonatkozóan, hogy Jézus földi élete során ezek az asszonyok hogyan voltak az Úrral és hogyan szolgáltak neki.

Lukács evangéliuma 8. részében – a felolvasott igeszakaszban – az ősi szövegben kétféle fordítás is lehetséges. Az egyik így hangzik: „akik az ő vagyontokból szolgáltak neki”, viszont vannak olyan szövegváltozatok, amik szintén az eredeti szövegnek felelnek meg: „Akik az ő vagyontokból szolgáltak nekik”. Az egyes szám azt jelenti, hogy szolgáltak Jézusnak, a többesszám pedig azt jelenti, hogy szolgáltak Jézusnak és az ő tanítványainak.

Márknál az olvassuk, hogy az Úrnak szolgálnak, hiszen ott vannak a kereszttövében és a jelenlétükkel is szolgálatot végeznek. De a „szolgálnak nekik” változat miatt meg kell említeni, hogy nemcsak Jézusnak szolgálunk diakóniai szolgálattal, hanem az Úr Jézus követőinek is. Akkor és ott a tanítványainak. Az Úrnak szolgálni könnyű és magasztos, hiszen az Úrról van szó. Milyen lehetett ezeknek a nagyra-vágyó tanítványoknak szolgálni? Nekik nem lehetett könnyű szolgálni, hiszen ők bűnös emberek voltak, mint az asszonyok is. De amikor Jézusnak szolgáltak az természetesen egyet jelentett az öviének való szolgálattal is. Jézus tanítása is erre vonatkozott: ha nagy akarsz lenni, akkor legyél mindenkinek a diakónus szolgája. Máté 25. szerint Jézus ezt mondta, ha megcselekedtétek eggyel az én legkisebb atyámfiái közül, akkor velem cselekedtétek meg. Aki Jézusnak szolgál, az szolgál a tanítványnak is és aki a tanítványnak szolgál, az szolgál Jézusnak. Nem lehet Jézusnak úgy szolgálni, hogy a tanítványnak nem szolgálunk és nem lehet úgy szolgálni a tanítványnak, hogy Jézusnak ne szolgálnánk, mindig összetartozik, mert Jézus így döntött.

A kereszttövében a tanítványok közül egyedül János volt ott, a többiek sehol nem voltak, de később már ők is odakerülnek a történetekben, sőt, amint megalakul az egyház a tanítványok folytatják a frontharcot, az ígehirdetés szolgálatát, feladatát, de az asszonyok mindig ott voltak a háttérfeladatok végzésénél. Milyen nagy ajándék, hogy nem nagy dolgokat kell végezni, hanem apró feladatokat, amik lehet, hogy nagy dolgokká válnak, de emberileg kis, apró dolgok. Márk evangéliuma 9,41-ben tudósít arról, hogy egy pohár vízzel mi mindent lehet kezdeni, amit Jézus így mond: „mert aki innotok ad egy pohár vizet az én nevemben, mivel a Krisztuséi vagytok, bizony mondom nektek, el nem veszi az ő jutalmát.”

Amikor még nem csapból folyt a víz, kútból kellett azt fölhúzni, ami nem könnyű feladat, és szét kellett önteni a poharakba és adni a tanítványoknak. Ma könnyű ezt megtenni, amikor csak megnyitjuk a csapot és folyik a víz belőle. Jézus azt mondja, minden egyes pohár víz egy-egy jutalom. Egy pohár vizet adtok azért, mert Krisztuséi azok, akiknek adjátok. Itt szeretném megemlíteni, hogy lehet, hogy még nem Krisztuséi, de bármikor az övéi lehetnek. Akik Krisztuséi azoknak akkor nem könnyű egy pohár vizet adni, amikor éppen vétkeztek, vagy úgy viselkedtek, ahogy, de mégis adjuk, mert ezzel szolgálunk az Úrnak és a tanítványoknak.

A Neszmélyi heteken a konyhai szolgálat nem könnyű, mert nemcsak fizikai szolgálatot jelent, hanem lelkit is. Ahogy odaadom a pohár vizet a gyerekeknek, vagy a fiatalnak, vagy felnőttnek, azzal már jelzem, hogy én is Krisztusé vagyok és te is az vagy, mert a szeretet beszédes. Jézus sem véletlenül mondta, hogy ő úgy jött, mint aki szolgálni akar, mert a szeretetet ezzel akarta megélni. A tanítványainak való szolgáltnál tehát apró dolgokon van a hangsúly, nem a nagy híres feladat végzéseken, azért, mert tulajdonképpen a szolgálattal is az Úr Jézusról tesznek bizonyosságot.

Az ősi görög szövegben Márk evangéliuma a 8. versben befejeződik. Az új fordítású Bibliában a 9-20. versekhez vonatkozóan oda van írva a jegyzetben, hogy valószínűleg ezek a versek nem szerepelnek az eredeti szövegben. A 8. verssel befejeződve az evangélium vége: „Nagy hamar kijövéen, elfutottak a sírbolttól, mert félelem és álmétkodás fogta el őket; és senkinek semmit sem szóltak, mert féltek.” Azzal fejeződik be, hogy az asszonyok megkapták a feladatot, hogy tegyenek bizonyosságot arról, hogy megtörtént a feltámadás csodája, menjenek el és mondják el a tanítványoknak és ők elmennek a sírtól, álmétkodnak, de úgy félnek, hogy senkinek sem szólnak semmit.

A kommentárírók megjegyzik, hogy mindenkinek furcsa, hogy ez a vége az evangélium örömhírének, mert ha nincs folytatás, akkor csak az asszonyok tudják, hogy feltámadt az Úr, de senki más nem. Ez valóban problémás szakasz. Nem véletlen, hogy későbbi kéziratokban próbáltak a 9. verstől kezdve gondolatokat odatenni. Márk evangéliuma volt az első, ami elkészült az evangéliumok közül, a konzervatív teológusok álláspontja szerint. Ha viszont emlékszünk Máté, Lukács és János evangéliuma végeire, akkor tudjuk, hogy nem ez a történet vége és az egész Írás fényében kiderül, hogy majd az asszonyok félelme átváltott örömmé és amint elmentek a sírtól találkoztak Jézussal és félelmük megszűnt.

Kikkel akart az Úr Jézus legelőször találkozni? Azzal a gondolattal kezdtük, hogy az Úr Jézussal lenni nem rossz. Az asszonyok mindvégig ott voltak vele, a temetésnél és a feltámadás hajnalán is. Érdekes, hogy az Úr Jézus legelőször ezekkel az asszonyokkal akar találkozni, Magdalai Máriával, aki ott sír és megszólítja őt a Mester. Fontos, hogy mielőtt még Jézus találkozott volna Péterrel és a tizenkettővel, előtte megjelent az asszonyoknak, mert velük akart lenni. Másrészt, akart nekik szolgálni, Jézus az ő jelenlétével akarta igazolni nekik, hogy nincs miért félni, ő valóban feltámadt. Jézus maga is mondja, hogy menjenek és hirdessék ezt.

Így már nem csodálkozom azon, hogy az asszonyok nem bántódtak meg azon, hogy nem hittek nekik. Jézus ezt számon kéri a tanítványokon, mert nem hittek azoknak, akiket ő küldött. Az asszonyok annyira örültek, hogy elmondták, de valamiért a Szentlélek úgy akarta, hogy Márk evangéliuma úgy fejeződjön be, amikor leírta, hogy kihangsúlyozza, kezdetben az Úrral levő és az Úr közelében szolgáló asszonyok a feltámadás csodáját nem tudják elhinni és félnek.

Mi azonban tudjuk a folytatást. Az üzenet miatt így mondanám: van, amikor lehet, hogy nem szólok semmit Jézusról, az ő feltámadásáról, de megélem és ha az Úr Jézus szeretete sugárzik az életemen keresztül, akkor az is igehirdetéssé lehet. Nem véletlen, hogy Péter levelében éppen a feleségeknek, tehát az asszonyoknak a szolgálatáról jegyzi le, hogy a szolgáló asszonyok hitetlen férje ige nélkül is megnyerettetik: „Hasonlóképpen az asszonyok engedelmeskedjenek a férjüknek, hogy ha némelyek nem engedelmeskednek is az igének, feleségük magaviselete által ige nélkül is megnyeressenek szemlélvén a ti félelemben való feddhetetlen életeteket.” Tehát igehirdetés, látványos frontharc nélkül, csendes háttérmunka révén – persze ez vonatkozhat bármely más családtagra –, alázattal való szolgálattal a nem hívő társat, azt a másikat az Úr megnyeri ige nélkül, hirdetett ige nélkül.

Titus levele második részében azt írja, hogy az idősebb hívő asszonyok a fiatalabb hívő asszonyokat abban tanítsák, oktassák, hogy a családjukban legyenek hűségesek, engedelmesek, legyenek a helyükön. Ezért el lehet mondani, hogy nem biztos, hogy azok az evangélizátorok voltak a leghíresebb szolgálói az Úrnak, akik tízezrek előtt prédikáltak és lehet, hogy erre páran megtértek, mert a személyes, csupán élettel biznyságot tevő, csendes hívő emberek éltek az életüket és általuk sokkal többen megtértek, megtérnek. A mostani időben a legtöbb megtért hívő ember arról tett tanulságot, hogy nem nagy evangelizáció alkalmával ismerték meg az Úr kegyelmét, hanem otthon, a személyes biznyságtétel során. Az Úrnak való szolgálat ugyanis az Úrról való biznyságtétellé válik.

Jézus tehát nemcsak a tanítványai igehirdetésén keresztül volt megismerhető, hanem az asszonyok csendes szolgálatán keresztül is, legalábbis az újszövetségi egyház életében. Amikor az Úr Jézus majd eljön, ő szintén szolgálni akar. Lukács evangéliumából tudjuk meg, hogy az örökkévalóság egyik nagy öröme, nagy meglepetése

az lesz, hogy akik korábban szolgáltunk az Úrnak, az örökkévalóságban azt élhetjük át, hogy ott már ő szolgál nekünk diakóniai szolgálattal. A 12. részben ezt a példázatot mondta: „boldogok azok a szolgák, kiket az Úr, mikor hazamegy, vigyázva talál, bizony mondom nektek, hogy felövezvén magát, leülteti azokat és előjövén szolgál nekik.”

A Jelenések könyvében olvasunk arról, hogy Isten népe az örökkévalóság boldogságában szolgálhat az Úrnak, de az istentiszteleti szolgálat, ami más. Amit a papok az istentiszteleten végeztek az ószövetségben az Urat tisztelő szolgálat, az magasztos. Jézus pedig azt mondja, hogy az asztal körüli szolgálatot ő fogja végezni. Annyira örül, a példázat szerint, az Úr a szolgák hűségének, csendes földi szolgálátának, hogy az örökkévalóságban szeretne ő szolgálni, örömet adni.

Ugye értjük a példázat hangsúlyát, néhány évtizedig szolgálhatunk az Úrnak és az övéinek csendben, háttérszolgálatban. Az Úr azt mondja, amikor majd eljövök, akkor majd én is szeretnék nektek szolgálni. Ez is olyan titka az újszövetségi kijelentésnek, ami azt érzékelteti, hogy mennyire szereti az Úr az övéit, mert a hangsúly ezen van.

Az asszonyok szolgálata, amit az Úrnak és a tanítványoknak végeztek, az is csak azért lehetett hűséges, mindvégig kitartó, Jézusra mutató, mert Jézus is szolgált. Ő az életét adta, ezekért az asszonyokért is és ezért lehetnek az Úrnak hűséges szolgálói. Segítsen minket az Úr, hogy lehessünk ilyen hűséges háttérszolgálók mi is, hadd lehessünk mi is az Úr követői.

Imádkozzunk!

Magasztalunk téged mennyei Atyánk azért, mert az Úr Jézust te nem uralkodni küldted, hanem szolgálni. Áldunk, hogy ő mindent elvégzett. Dicsőítünk azért, hogy ő is mindhalálig hűséges volt hozzád és miértünk. Köszönjük a bűnbocsánatot, köszönjük, hogy felszabadítottál arra, hogy veled lehessünk mindörökké, sőt itt a földi életben megadod nekünk is azt a kiváltságot, hogy szolgálhassunk téged, szolgáljunk egymásnak. Áldunk Urunk, amikor segítettél a „pohár vizeket” odaadni. Köszönjük azokat is, akiknek a szolgálátán keresztül annyi ajándékot adtál nekünk. Hála-sak vagyunk, amikor tudtunk rólad bizonyosságot tenni szóban is, de köszönjük, amikor segítettél csendben maradni és a csendes szolgálattal rád mutatni. Azért imádkozunk, hogy segítsd meg azokat a testvéreinket, akiknek nehéz embereik vannak otthon, vagy munkahelyen, hadd tudjanak rád mutatni az életükkel.

Kérünk téged arra Urunk, hogy a gyülekezetünk lelki vezetői, presbiterei is lehessenek ilyen hűséges szolgálók. Köszönjük Urunk, hogy ezzel a hittel bízhatjuk rád a presbiterválasztást is majd ebben az évben. Add Urunk, hogy ahol szükséges a szolgálat, merjünk odaállni. Köszönjük, hogy te egyikünket sem akarsz munka nélkül hagyni. Áldd meg kérünk a most Neszmélyen levőket, áldd meg a közöttük lévő igei szolgálatot. Add, hogy hadd növekedjenek a hitben és a te megismerésedben. Kérünk azokért a testvérinkért, akik betegágyon fekszenek otthon, vagy kórházban, erősítsd őket kérünk. Add, hogy hadd tudjanak ők is szolgálni téged, ha másképp nem, az imádságukkal, erősítsd őket elég kegyelmeddel.

Imádkozunk, hogy a mi népünknek adjál alázatot, hozzád térést, és add, hogy a mi világi vezetőink is szolgálni akarjanak, ezt munkáld bennük, kérünk.

Amen.